

O B Ě Ž N Í K č. 42Probudí se RSČ?

Zatím co pro práci naší vrcholné organizace, Rady Svobodného Československa, je charakteristické, že trpí nejen trvajícím rozpor, ale i nedostatkem finančních prostředků, je činnost čs. exilu v západní Evropě stále více ovládána dvěma skupinami, jež si na nedostatek peněz rozhodně nemohou stěžovat. Na jedné straně jsou to bývalí komunisté a druhou část představuje Poradní sbor a další spolky, čile kolaborující se sudeťáckými Landsmannschafty.

V RSČ vznikly v poslední době nové rozpory kolem Jonáše a Grubera, kteří byli protlačeni do Výkonného výboru Rady několika členy, známými svým odporem proti politice L. Pachmana. Na protest proti tomu chtějí naopak Radu opustit dr. Pecháček s Pejskarem, zkompromitovaní svými mnichovskými styky a snad i jejich přátelé Drobílková, Rambousek a další. Znova jsme nuceni konstatovat, že RSČ sice obnovila svou činnost, že však se utápí v malichernostech a nedokáže svou váhavostí obnovit své vedoucí postavení.

Za této situace se nelze divit, že Pachman mohl již před časem prohlásit na adresu Rady, že z jejího negativního stanoviska vůči němu je cítit "žárliivost neschopných", že s despektem se o Radě vyjadřuje Mlynář, který nemůže zapomenout na to, že Rada odmítá přijmout mezi sebe bývalé komunisty a že tedy i ve vztahu k němu zachovává určitý odstup, po své linii si jede /právě ve vztahu k Sudeťákům/ i Tigrid. Je to smutné, že lidé, kteří s oblibou citují při každé příležitosti Masaryka a dovolávají se jeho odkazu, nedokáží najít společnou cestu.

Rada si ovšem musí uvědomit, že přijetím Jonáše nebo Grubera své problémy nevyřeší a že o její pozici v exilu nebude rozhodovat nový zástupce v Austrálii, ale výhradně její aktivita zde v Evropě. A ta je zatím nulová.

Svou nečinností však nahrává těm silám, jinž tato situace - v níž jsou nejvíce slyšet ti, kteří mají za sebou hodně peněz - vyhovuje. Věci exilu ani našeho lidu doma to však rozhodně neprospívá. Je však otázkou, zda toto zjištění výše uvedené aktéry vůbec zajímá.